- > Определение за устойчивост на нелинейна САУ;
- Понятие за устойчивост по траектория (орбитална устойчивост).
- Определение за устойчивост в смисъл на Ляпунов (при малки отклонения) (за общия случай);
 - Асимптотична устойчивост.
 - Асимптотическа устойчивост при големи отклонения;
 - Асимптотическа устойчивост в цялост;
 - Геометрично представяне на устойчивост по Ляпунов;
 - Формулировка на устойчивост чрез r^2 ;
 - Равномерна устойчивост по отношение на началния момент t_0 .

1. Устойчивост на нелинейна САР.

- ▶ В дадена нелинейна система могат да съществуват както устойчиви, така и неустойчиви движения, в частност състояния на равновесие. Система не се характеризира със свойството устойчивост; такова свойство притежава определено движение или състояние на системата.
- Когато смущаващото въздействие е с мигновено (изчезващо) действие, влиянието му се отчита посредством вземане под внимание на определени отклонения (начални условия).
- За описване на движението се използва система диференциални уравнения

$$\frac{dy_k}{dt} = Y_k(y_1, y_2, ..., y_n, t), \qquad k = 1, 2, ..., n,$$

където: \mathcal{Y}_k са обобщени координати на системата;

 Y_k -непрекъснати функции на аргументите си, имат непрекъснати частни производни.

Началните условия са начални стойности на \mathcal{Y}_k ,

$$k = 1, 2, ..., n \rightarrow (y_{10}, y_{20}, ..., y_{n0}).$$

Ако Y_k зависят явно от времето – неавтономна система; Ако Y_k не зависят явно от времето – автономна система.

> Несмутено движение:

- За различни начални условия (смущения) се определят различни движения на системата. От това множество движения може да бъде избрано едно, което е предвидено като проектирано (разчетно) движение на системата при определени външни въздействия и зададени начални условия.
- В реалната система разчетното движение ще бъде отклонявано под действието на неконтролируемите смущаващи въздействия, които не са отчетени при проектирането.
- Онова, желано в определен аспект движение (разчетно), което се изследва за устойчивост се възприема като **несмутено**. То се изразява посредством определено частно решение на $\dot{y}_k = Y_k(y_1, y_2, ..., y_n, t)$, k = 1, 2, ..., n, т.е. за определено начално условие **несмутено решение** $y_1^* = y_1(t), \ y_2^* = y_2(t), \ ..., \ y_n^* = y_n(t)$.

- В автономната система като несмутено движение може да се възприеме положението на равновесие или автоколебателното движение.
- В *неавтономната система* като *несмутено движение* обикновено се приема *принудителното движение*.
- $\dot{y}_k = Y_k(y_1, y_2, ..., y_n, t)$, k = 1, 2, ..., n , за други начални условия се наричат **смутени**.
- **Добавъчно движение:** Разликите между координатите $\mathcal{Y}_k(t)$ на смутеното движение и съответните координати $\mathcal{Y}_k^*(t)$ на несмутеното движение определят $\mathcal{X}_k(t) \to \mathbf{omклонения}$ или добавъчно движение.

$$x_k(t) = y_k(t) - y_k^*(t),$$
 $k = 1, 2, ..., n,$
 $y_k(t) = y_k^*(t) + x_k(t),$ $k = 1, 2, ..., n.$

$$\frac{dy_k}{dt} + \frac{dx_k}{dt} = Y_k(y_1^* + x_1, y_2^* + x_2, ..., y_n^* + x_n, t), \quad k = 1, 2, ..., n.$$

■ Същата система описва и несмутеното движение:

$$\frac{dy_k^*}{dt} = Y_k(y_1^*, y_2^*, ..., y_n^*, t), \qquad k = 1, 2, ..., n.$$

■ Уравнението на добавъчното движение на неавтономната система е:

$$\frac{dx_k}{dt} = X_k(x_1, x_2, ..., x_n, t), \qquad k = 1, 2, ..., n.$$

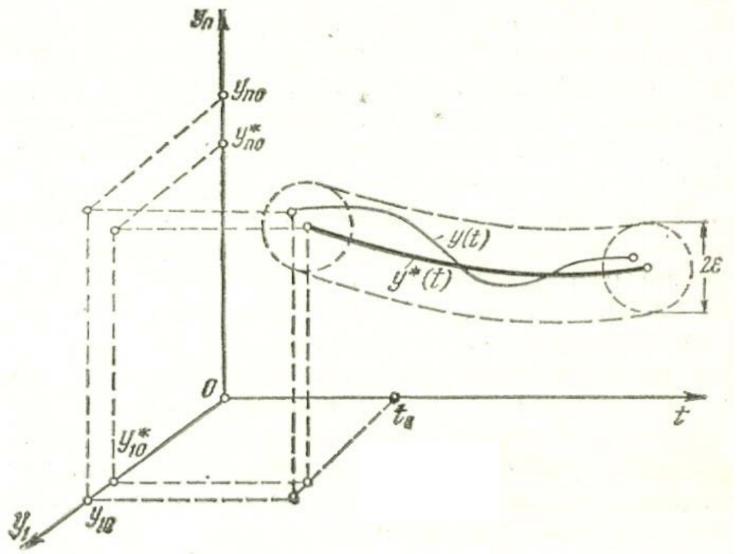
където:

$$X_{k}(x_{1}, x_{2},..., x_{n}, t) =$$

$$= Y_{k}(y_{1}^{*} + x_{1}, y_{2}^{*} + x_{2},..., y_{n}^{*} + x_{n}, t) - Y_{k}(y_{1}^{*}, y_{2}^{*},..., y_{n}^{*}, t)$$

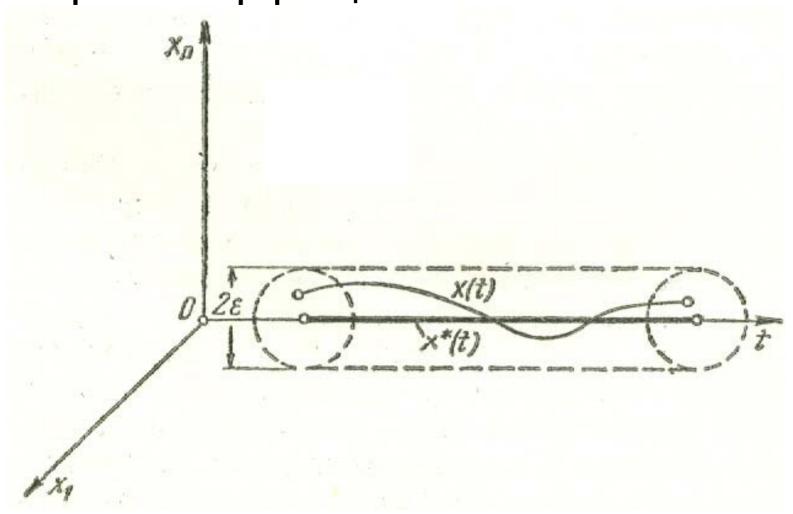
• Ако всички отклонения x_k са нула, тогава **смутеното** движение $y_k(t)$ ще съвпада с **несмутеното** движение $y_k^*(t)$. Следователно, на несмутеното движение отговаря нулево решение на системата $\dot{x}_k = X_k(x_1, x_2, ..., x_n, t)$, k = 1, 2, ..., n

> Геометрична интерпретация.

 ${\cal E}$ - радиус на криволинеен цилиндър с ос несмутеното движение $\stackrel{}{{\cal Y}}^*(t)$.

Геометрична интерпретация.

На всяка интегрална крива $\mathcal{Y}(t)$ съответства крива $\mathcal{X}(t)$.

2. Понятие за устойчивост по траектория.

Определение 1:

401 Дадени са траекториите на смутеното и несмутеното движение. Несмутеното д-ние е с плътна линия. Около нея е разположена околност, оградена от един криволинеен цилиндър, чиято ос е самото несмутено движение, а радиусът на този цилиндър е произволно малко положително число ${\mathcal E}$, което трябва да гарантира малки отклонения по траектория.

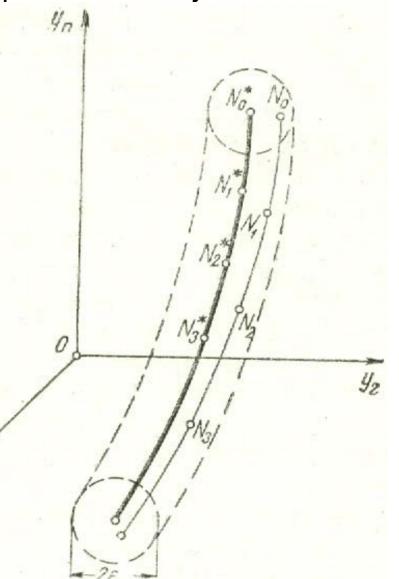
В началния момен $t=t_0$ се прилага смущение; изобразяващата точка N_0^* се премества от траекторията на *несмутеното*

движение върху траекторията на *смутеното* движение N_0 .

Ако е изпълнено

$$\left| y_{k0} - y_{k0}^* \right| \le \eta ,$$

положителното число η ограничава големината на смущаващото въздействие в момента t_0 , като $\eta(\mathcal{E})$ е свързано с предварително избраната стойност на \mathcal{E} .

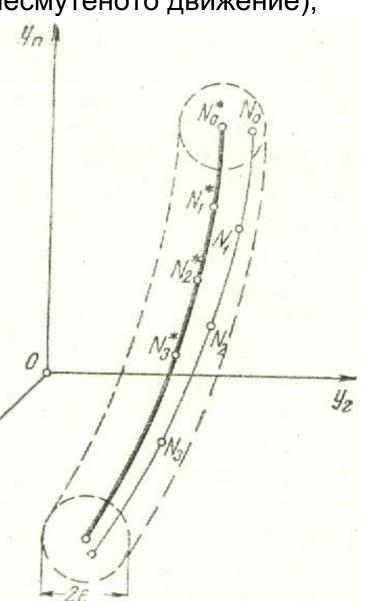
Ако при каквото и да е предварително зададено малко число $\mathcal{E} > 0$ (определящо \mathcal{E} -околност на несмутеното движение),

може да бъде избрано

$$\eta(\varepsilon) > 0$$
,

така че траекторията на смутеното движение да не напуска \mathcal{E} -околността на несмутеното движение, то движението е устойчиво по траектория, т.е. притежава

"орбитална устойчивост".

Близостта между траекториите на смутеното и несмутеното движение може да съществува и да са изпълнени условията

за орбитална устойчивост, но може да се получи изместване на съответната изобразяваща точка N^{*} и N по продължението на самите траектории, така че да нарастнат недопустимо отклоненията между съответните координати на двете движения за даден момент от времето. Налага се внасяне на ново съдържание в понятието "малки отклонения"; резултатът е определението за устойчивост в смисъл на Ляпунов.

3. Понятие за устойчивост по траектория.

Определение 2:

 \succ Ако за всяко, каквото и да е, зададено $\varepsilon > 0$, колкото и малко да е то, може да се избере друго $\eta > 0$, така че за всички смущаващи въздействия, удовлетворяващи в началния момент $t = t_0$ ограниченията на началните условия

$$|y_k(t_0) - y_k^*(t_0)| = |x_k(t_0)| \le \eta(\varepsilon), \quad k = 1, 2, ..., n,$$

и като следствие за всеки момент $t > t_0$ се изпълняват неравенствата на отклоненията на смутеното от несмутеното движение:

$$|y_k(t) - y_k^*(t)| = |x_k(t)| \le \varepsilon$$
, $k = 1, 2, ..., n$

тогава несмутеното движение е устойчиво по отношение на величините $\mathcal{Y}_1, \mathcal{Y}_2, \dots, \mathcal{Y}_n$; в противен случай несмутеното движение е неустойчиво.

Несмутеното движение е *асимптотически устойчиво*, ако е устойчиво и може да се избере такова достатъчно малко $\eta(\varepsilon) > 0$, че да са изпълнени за всички смущаващи въздействия условията на началните отклонения $|y_k(t_0) - y_k^*(t_0)| \le \eta$ и като следствие $\lim_{t \to \infty} |y_k(t) - y_k^*(t)| = \lim_{t \to \infty} x_k(t) = 0 , \quad k = 1, 2, ..., n .$

▶ Понятието за асимптотична устойчивост съответства на възприетото понятие за устойчивост на линейни системи:

$$\lim_{t\to\infty}y_{ce}(t)=0$$

където \mathcal{Y}_{cs} е свободното движение, общото решение на хомогенното линейно диференциално уравнение (ЛДУ). В разгънат вид:

$$\lim_{t \to \infty} \left[y(t) - y_{np}(t) \right] = \lim_{t \to \infty} \left[y(t) - y^*(t) \right] = 0,$$

където \mathcal{Y}_{np} е принудително движение, частно решение на нехомогенното ЛДУ; $\mathcal{Y}_{np}(t) = \mathcal{Y}^*(t)$.

> Асимптотическа устойчивост при големи отклонения:

Несмутеното движение се нарича асимптотически устойчиво при големи отклонения, ако е устойчиво и ограниченията на началните условия са изпълнени за всяко

$$\eta \leq M$$

(M - голяма, но ограничена стойност), като при това се изпълняват асимптотическите условия:

$$\lim_{t \to \infty} x_k(t) = 0$$
, $k = 1, 2, ..., n$.

> Асимптотическа устойчивост в цялост: при $\eta \le \infty$

Геометрично представяне на устойчивост по Ляпунов:

При устойчиво несмутено движение траекторията на изобразяващата точка не напуска S_{ε} .

Формулировка на устойчивост чрез r² - квадрат на разстоянието на изобразяващата точка до началото на координатната система.

Ако за всяко предварително зададено $\mathcal{E}>0$, колкото и малко да е то, може да бъде избрано такова $\eta(\mathcal{E})>0$, че при всички начални отклонения ("смущения") x_{k0} , удовлетворяващи в началния момент $t=t_0$ условието

$$r_0^2 = \sum_{k=1}^n x_{k0}^2 \le \eta(\varepsilon)$$

и за всяко $t \ge t_0$ като следствие е изпълнено

$$r^2 = \sum_{k=1}^n x_k^2 \le \varepsilon,$$

то несмутеното движение по отношение на координатите x_k е устойчиво. В противен случай е неустойчиво.

- ightharpoonup Равномерна устойчивост по отношение на началния момент t_0 :
 - Когато големината на η , ограничаващо стойностите на началните условия не зависи от избора на началния момент t_0 , а зависи само от предварително избраната $\mathcal E$ -околност на допустимите отклонения, устойчивостта е равномерна по отношение на началния момент t_0 .

15. Първи и втори метод на Ляпунов.

> Първи (непряк) метод

- *Теорема 1:* Всички корени на характеристичното уравнение на линеаризираната система ДУ имат отрицателни реални части;
- *Теорема 2:* Поне един от корените на характеристичното уравнение на линеаризираната система ДУ има положителна реална част;
- *Теорема 3:* Характеристичното уравнение няма корени с положителна реална част.

> Втори (пряк) метод на Ляпунов

- Функция на Ляпунов;
- Теорема на Ляпунов за устойчивост на движението при автономна система;
- Теорема за асимптотическа устойчивост;
- Теорема на Ляпунов за неустойчиво движение.

<u>15. Първи и втори метод на Ляпунов.</u>

1. Първи (непряк) метод.

- ▶ Не съществува обща теория за решаване на нелинейни диференциални уравнения (НДУ). Точни аналитични решения съществуват само за някои класове НДУ. В останалите случаи се използват приближени методи, в които участват линеаризираните уравнения. Може ли при малки отклонения да се съди за устойчивостта на НСАР по линеаризираните уравнения?
- ightharpoonup При разлагане в ред на нелинейни функции по степените на $x_1, x_2, ..., x_n$ изходната HCAP се представя като:

$$\frac{dx_k}{dt} = c_{k1}x_1 + ... + c_{kn}x_n + \Phi_k(x_1, ..., x_n), \quad k = 1, 2, ..., n,$$

където $\Phi_k(x_1, x_2, ..., x_n)$ съдържа членове не по-ниски от II ред.

 $ightharpoonup \Phi_k(x_1, x_2, ..., x_n)$ се пренебрегва и се решава системата:

$$\frac{dx_k}{dt} = c_{k1}x_1 + c_{k2}x_2 + \dots + c_{kn}x_n, \quad k = 1, 2, \dots, n.$$

15. Първи и втори метод на Ляпунов.

- ▶ Теорема 1: Ако всички корени на характеристичното уравнение на линеаризираната система ДУ имат отрицателни реални части несмутеното движение е устойчиво, така че всяко смутено движение се приближава асимптотически към несмутеното движение за достатъчно малки смущения, каквито и да са членовете от по-висок ред в ДУ. (некритичен случай)
- ▶ Теорема 2: Ако поне един от корените на характеристичното уравнение на линеаризираната система ДУ има положителна реална част, несмутеното движение е неустойчиво. (некритичен случай)
- ▶ Теорема 3: Ако характеристичното уравнение няма корени с положителлна реална част, но има корени с реална част равна на нула, то членовете от по-висок ред в ДУ на НСАР определят дали системата е устойчива или не. (критичен случай)
- ➤ Този метод се прилага за нелинейни системи, линеаризирани и при малки смущения (отклонения). Предимство: могат да се прилагат критериите за устойчивост при линейни САР.

2. Втори (пряк) метод на Ляпунов.

- Нарича се пряк, защото с помощта на редица теореми, служещи като критерии за устойчивост може по пряк начин (без интегриране) да се използват уравненията на движението, за да се установи устойчивостта му.
- ightharpoonup Функцията $V(\mathbf{X})$ е **знакоопределена**, ако има един и същи знак във всяка точка на някаква отворена област Ω_h около координатното начало и става нула само ако $x_1=0, x_2=0,..., x_n=0$.
 - Ако $V(\mathbf{X}) > 0$, то $V(\mathbf{X})$ е положително определена;
 - Ако $V(\mathbf{X}) < 0$, то $V(\mathbf{X})$ е отрицателно определена.
 - Пример: $V(\mathbf{X}) = x_1^2 + x_2^2 > 0$.

15. Първи и втори метод на Ляпунов.

- ightharpoonup Функцията $V(\mathbf{X})$ е **знакопостоянна**, ако запазва постоянен знака си в околност около координатното начало и се нулира не само в началото на координатната система, но и за други стойности на $x_1, x_2, ..., x_n$.
 - Пример: $V(\mathbf{X}) = x_1^2 x_2^2 \ge 0$.
 - Ако $V(\mathbf{X}) \ge 0$, то $V(\mathbf{X})$ е положително полуопределена (положително знакопостоянна);
 - Ако $V(\mathbf{X}) \leq 0$, то $V(\mathbf{X})$ е *отрицателно полуопределена* (отрицателно знакопостоянна).
- ightharpoonup Функцията $V(\mathbf{X})$ е *знакопроменлива*, ако има положителни и отрицателни знаци в област около координатното начало.

<u>15. Първи и втори метод на Ляпунов.</u>

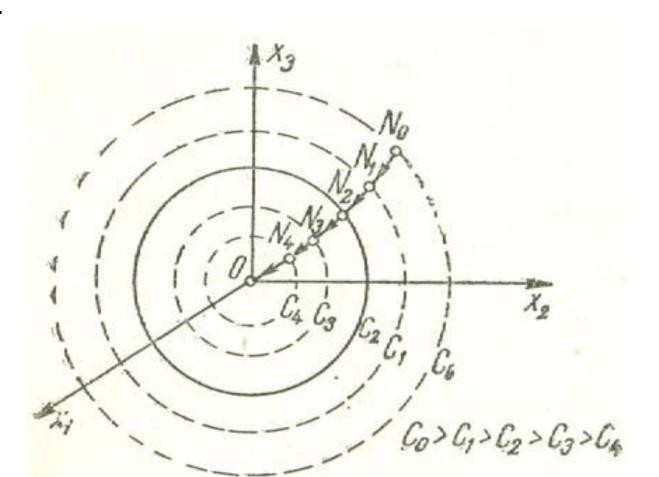
- ightharpoonup Функцията $V(\mathbf{X})$ се нарича функция на Ляпунов тогава, когато е знакоопределена в някаква отворена област Ω_h около координатното начало и нейната пълна производна по времето $\dot{V}(\mathbf{X})$, определена в съответствие с уравнението на добавъчното движение на системата в същата област е знакопостоянна (или знакоопределена) със знак обратен на знака на $V(\mathbf{X})$.
- Функцията на Ляпунов е инспирирана от потенциалната функция, съгласно теоремата на Лагранж-Дирихле.
- ▶ Теорема на Лагранж-Дирихле: Ако в положението на изолирано равновесие на една консервативна система потенциалната енергия има минимум, то в това положение състоянието на равновесие е устойчиво.

15. Първи и втори метод на Ляпунов.

(a) Функция на Ляпунов - $V(x_1, x_2, ..., x_n) = C$:

Ако изобразяващата точка се движи по траекторията през намаляващи C_i навътре – това е достатъчно условие за устойчивост. Такъв характер на движение се определя, ако

 $\frac{dV}{dt} < 0$

15. Първи и втори метод на Ляпунов.

- (б) Теорема на Ляпунов за устойчивост на движението при автономна система.
- **Теорема 4:** Ако ДУ на смутеното движение са такива, че може да се намери знакоопределена функция V , чиято производна $\frac{dV}{dt}$ е знакопостоянна и има знак обратен на знака на функцията на Ляпунов V или е тъждествено равна на нула, то несмутеното движение е устойчиво.
- > Ограничение на приложението:
 - 1) При даден вид на ДУ могат да се подберат различни знакоопределени функции (функции на Ляпунов);
 - 2) Тези различни варианти дават различни варианти на условията за устойчивост (този метод дава само достатъчно условие за устойчивост)
 - 3) При знакоопределена функция, производната и може да не е знакоопределена.

<u>15. Първи и втори метод на Ляпунов.</u>

(в) Теорема за асимптотическа устойчивост.

При **автономни системи** — ако за ДУ на смутеното движение може да се намери знакоопределена функция $V(x_1,x_2,...,x_n)$, чиято производна

$$\frac{dV}{dt} = \frac{\partial V}{\partial x_1} X_1 + \frac{\partial V}{\partial x_2} X_2 + \dots + \frac{\partial V}{\partial x_n} X_n,$$

където
$$X_k$$
: $\frac{dx_k}{dt} = X_k(x_1, x_2, ..., x_n)$,

е също **знакоопределена** с **противоположен знак**, т.е.

$$sign \frac{dV(x_1, x_2, ..., x_n)}{dt} = -sign V(x_1, x_2, ..., x_n),$$

тогава несмутеното движение е *асимптотически устойчиво*.

(г) Теорема на Ляпунов за неустойчиво движение.

За автономна система — ако диференциалните уравнения на смутеното движение са такива, че може да се намери знакоопределена функция $V(x_1,x_2,...,x_n)$, за която $\frac{dV}{dt}$ е знакоопределена функция, а самата V в околност на точката на нулеви отклонения на координатите $x_1=0, x_2=0,...,x_n=0$ би могла да приема еднакъв знак с производната си, то несмутеното движение е неустойчиво.